

வேத்யரோழக்கம்.

எம். அதிகாரம்.

பிறையீட்டுற்றத்தன்வல்லொழுக்கமே முதல் வழி.

Practical obedience an important means of promoting the salvation of others.

இந்தத் தேவதொழிலியல்புமாட்சியுள் காட்டி இதற்குத் தெரிந்தகொள்ளப்பட்டவர்களுக்குப் பொதுப்பட்டத் துணியுமாய்த் தருமாகச் சிலவுதனைச் சொன்ன பின்பு கத்தர் அவர்களுக்குக் கட்டி இந்த அரிய தொழிலுக்குப் முடிக்க உதவுத் சில வழிகளைக் காட்டித் தொடக்கினோம். அதுவழி முதல் வழி தன்வல்லொழுக்கத்தானே. சீயே எட்டித் தரும மாத்திரை பிறகுக்குக் காட்டினுந் பின்பு சீ படிப்பித்துக் காட்டுத் தரும வழியில் அவர்களுக்கும் எளிதாய் எட்டப்பார்க்க. செவ்வழியின்னதென்று கிட்டுருவன் சொல்லிக் காட்டினால் சல்லதாயினுமென்னப் பின்புச் செய்தவாவென்று முன்னடத்து வழியைக் காட்டினவனைத் தொடர்ந்து போவது சிறியோர்க்கும் எளியதல்லோ? இதனால் அப்போல்தலர் முயற்சி ஆகமத்தின் முதல்வசனமாக எழுதப்பட்டபடியே இயேசுநாதர் முன் புண்ணியத்தைச் செய்துகாட்டிப் பின்பதைச் சொல்லிக் காட்டினதறிவோம். மீளவும் முன் வரலும் சிறையாமலும் புண்ணிய வழியைப் படிப்பித்துச் செய்துந் அதற்கு முன்னே முப்பது வருஷம் குறையாமல் எட்டித் புண்ணிய மாதிரியைக் காட்டினார். இதற்கெல்லாமுதல் சிபாயமேதெனில், கண்ணாற் கண்டதின்முன்னே காத்தர் கேட்டது தில்லாதென்பார். ஒருவனைக் கண்ணைக் கசக்கும் விஷமென்று சீ சத்தியமாகச் சொன்னாலும் பின்பதை சீயே ஆசையோடொளித்துக்கொண்டு தின்னக் கண்டால் முன் சொன்னது மெய்யாகக்கொள்வார்களோ? இதனால் எத்தத் தொழிலையுடைய பல விதனைச் சொல்லிப் படிப்பிக்கிற துபோதாமல் அவனைவன் அழைத்தானே செய்துகாட்டிப் படிப்பிப்பான். அந்தெய்தெய்தலானகவருப்பார்வையைத் படிப்பிக்க வளத்திலிருந்து பிரசங்கு செய்தாரென்று கவிச்சுஷ்த்தில் எழுதப்பட்டதல்லோ? ஆனாலும் அவனையும் படிப்பிக்க வளத்திலுள்ளவன் எடுகாட்டில் வந்த திரிவது சல்லதல்லவென்று அந்தெய்தெய்தலானகவருவென்பார் சொல்லி அதற்குத்தாமே மறுவுத்தாமாகக் காட்டின சிபாயமாவது, சொல்லியபடி செய்தவனையும் வேறுபாடாமலொத்தொழிலையவனிலுள்ளபிரசங்குமொருமென்றருள் பார் காட்டில் வாராத்கே பிரசங்கு செய்துகொண்டிருந்தார். வளத்திலிருந்து போதிக்மிறவர் செய்யும் அரிய தவத்தைக் கண்டவாவரும் அவரை சொல்லும்படிக்குத் தாங்களும் எளிதாய்த் தவத்தைச் செய்யத் துணியார்களெனார். அப்படி சீயுத் சொன்னதை வளருக்கேட்க வேணுமெனத் சொல்லுதற்குமுன்னே சீ அனைச் செய்துகாட்டுவாய். சீ போனவிடத்திலுள்ளதன் தனியே ஒதுங்கிக் செப்பம்பண்ணக்கண்டால் மற்றவரு சீ சொல்லாமலுத் செப்பம்பண்ணத் துணியார்கள். உனக்குகருகேடொரு நினைத வந்தவிடத்தில் சீயே தாழ்ச்சியும் பொறுமையும் காட்டிச் சத்தொழிலையிருக்கக்கண்டால் தீயும் மற்றவர்களுக்குப் பொறுமை தாழ்ச்சி படிப்பிற்கும்போது சொன்னதெல்லாம் மெய்பெய்தெடுத்துக் கொண்டெளிதாய்க் கேட்பார்கள். உயிர்த்தானுத்தாவேணுமொழியத்தகனெஞ்சுறிப்பிப் பொய்யைச் சொல்வத்கிரமமென்று சீ பல தியாயங்களைபுத் சொல்லிப் பல உதாரணங்களைபுமெடுத்துக் காட்டி விரியாய் பிரசங்குசெய்தவிடத்தில் சீயே அறிக்கொரியுந் பொய் சொல்லக் கண்டாற் பொய்யை வெறுத்துச் சொன்ன படிப்பனை தருமோ? ஒருவனிடத்தொருவிடத்தில் வந்து படுபாதுபடிக்கிறபொரு மருத்து தருவேன். இப்போது சீரென்பதற்குக் கஞ்சியாரும்மொவென்றும், அதற்கென் பசியாதபடிக்கு மருத்தன்குள்ளதானிற் பசுக்குக் கஞ்சி என்னக்கேட்பதென்கொடுவென்றும். சீ சிறித்பத்திம்மொலகை காட்டித் திரித் தூற் பேரிப்பமொழிய மனிதர் வரும்பத் தரும் வேறன்பமில்லுபென்றபோது மற்றவரெளிதாய்க் கேட்பார்களோ? சொன்னது செய்துமொவ்வாதானொருவையாலேறி வைத்த சல்லு

மற்றொரு கையாற் மன்னிஞற்போலாடிக் குறித்த கோபுர முடியமோவென்ன இதனால்லோ பலதாற் கற்றவன் புண்ணியத்துணியில்லாதெனில் அயிர்த வசன்கொண்டெல்லாமெனியப்பட்டபேசினும் பயனில்லை. அந்தக் கல்லி மென்மையும் அந்த வசன்களினமுயில்லாதொருவன் தாழ்ச்சி பொறுமை பத்தி மற்றவர்க்கித் துண்ணியுக்கள் யாவையும் தன்செய்திற் காட்டுவதிலும் அவனிலும் பலனைக்கொள்வான், அவனை முக்கடப்புகழ்பவரிவனை செஞ்சிலை வளங்கியெத்தவார். அவனை பன்னிக்கடம்பைத்தெவரையும்படிப்பிக்கத் தரும் உபாத்தியாரென்பவர் இவனையெல்லாரையும் மோட்சத்திற் சேர்க்க அரிய துணியெயென்பார். 'சல்லிசாத்திரம் சல்லதாயினுமெனவொன் லெனகே ஆயத்தமாகக்கொள்ள லெனகேப் பலனை மாத்திரம் விளவீடும். புண்ணியமோவெனில் ஒருதேவையத்தமாகி இந்தத் தொழிலித்தெடுத் தேவபலனைத் தருதற்குரியதாமெயாகையால் ஒரோரிடத்தவாய்ப்பெசாதே போனாலும் உத்தமபுண்ணிய கடக்கை காட்டத்திரித்தாயாகில் சீயே சல்லுபதேசியென்னப்படுவார் கண்ணுக் கேட்டுக்கையாற் பேசும் உணமென்பார். ஆயினும் மற்றவனும் கையாற் பேசினுற்போல கடத்து காட்டுக் கிரிகையினுற் புறத்தியாரைப் படிப்பிக்கிறது உறுதிதானே. அப்படிப் புறத்தியாரும் கண்ணுக்கேட்டாற்போலக் கண்டு பெற்ற உணர்விலும் அதிகமாய்த் தேறி யொத்தவாற் கடக்கத் துணியார்கள். இதற்கு உபவெணத்திலுருத்தம வர்த்தமானுண்டாம். மக்கபெயர் முதலாகமத்தின் பதிலுமும் அதிகாரத்தெழுதினபடியே யூதர் கையிற் சீமோன் என்பவன் இருபதிலுயிரம்போலக் கூட்டித் தினத்திராத பகைவரை வெட்டப்போகையிற் பெய்த மழையாற் பெருகின் ஆற்றிலிறங்கப்பயத்தெல்லாரும் கிர்க்க கண்டான். அதற்கொன்றுஞ்சொல்லாமல்முன்னே போய் ஆற்றிலிறங்கினான். தனக்கத்திறங்கினதைக் கண்டவுடனே எவரும் இறங்கி அவன் முன்னே இருபதிலுயிரும் பின்னே ஆறு கடத்து பகைவர் மேல் வீழ்ந்து செய்யக்கொண்டார்கள். ஆயினும் அவன் இப்படிச் செய்யாமல் இக்கையினின்று சேவருக்கு செடும் பிரசங்குசெய்தானும் எல்லாரும் இந்தத்தன்மைபுலனிதாய்த் துணியார்களோ? தான் முன்னடத்துவழியைக் காட்டினதினாற் பேசாமலும் எல்லாரையும் பிச்செல்லச்செய்தான். அப்படி அந்தெய்தெய்தலுயிருஞ்செனார் என்பார் ஒரு காண் மற்றொரு சர்க்கியாரைய அழைத்துக்கொண்டு பட்டணத்திற் பிரசங்குசெய்யப் போவோமென்று புறப்பட்டார். அப்படியிருவரும் பட்டணத்தெருவெல்லாந் திரித்து மடத்துக்குப்போகத் திருமயினார்கள். அப்போது கூடப்போன சர்க்கியாசி அவரை கோக்கிப் பிரசங்கு செய்யப் புறப்பட்டதல்லோ? அனைத் செய்யாமல் திரும்புவதென்ன கவாயி என்னார். அதற்கவர் காண் சியமித்த பிரசங்குசெய்துத்தே. காண் உலகத்தை வெறுத்ததன்மையும் குகத்திற் காட்டின தாழ்ச்சியும் தெருவிற் திரித்தவொடுக்கரும் இத்தொகைப் புண்ணிய கடக்கையே எவர்க்குக் கண்ணுக்குச் சொன்ன பிரசங்குமல்லோவென்றார். அப்படியே முன்னுள்ளிற் சீமையும் விட்டுத் திரளாய்க்கொண்டிருந்த செவ்வ வாழ்வை வெறுத்த சீக்கி இஞ்சுகியார் சபையிற் சர்க்கியாசுற் செய்த அந்தெய்தெய்தலுயிரெய்வென்பவர் நெடும வழி கடத்த இணப்பின் மிகுதியால் உடாதென்றவர் மறுத்ததற்கவன் சொன்னதாவது, சீரொரு வார்த்தையாகினுத் சொல்லத்தேவை யில்லை வந்துமது முக்கத்தைக் காட்டினுற்போதும். ஆண்டவரைப் பற்றி எல்லாச் செவ்வவர்களையும் வெறுத்த உம்மைக் கூடான சபைகண்டால் அதுவே உத்தம பிரசங்குமொருமென்றார். இதெல்லா மிப்படியாகக்கொள்ள சீ காதுக்குச் சொல்லும் பிரசங்குகளை விட்டுக் கண்ணுக்கனுதன் சீயே சொல்லும் பிரசங்கம் எதென்றா யாய்க்கடவாய். வாயினால் சீ சொல்லும் இருபத்தெட்டுப் பிரசங்கம் உன் சொய பிரசங்கமல்லவே. பெரியோர் முன்சேர்த்து தத்தந்தை உண்டு கக்கினுற்போல அதனைப் படித்துச் சொல்லாயாக்கும். இவ்வலகைத்தெல்லாம் விட்டுச் சொய பிரசங்கமாகிய உன் கடக்கை எத்தன்மையோவென்று பார்ப்பாயாக. உன்னைக் கண்ட யாவரும் ஆண்டவரை அறிந்து ஸ்தோத்திரித்

செய்யவுள் சத்திய வேதத்தின் மேல்மை கண்டு கைக்கொள்ளவு முன்னியத்தைப் படித்துவிரும்பவும் உன்னிடத்திற் காரணங் காண்பார்களோ? அண்டவருக்கும் அவர் வேதத்துக்குத் தூஷணமாகப் பாவமாத்திரை காண்பார்களோ? நீ செய்யுஞ் சரசம் நீ படுமாட்டு நீ தேடும் பொருள் நீ பேசும் புறணி நீ காட்டுங் கோபம் நீ செய்யும் ஆங்காரம் இத்தொஷகப்பாவ கடக்கைப் பொதக்கு சத்தியவேதத்தின் உபதேசிக்குத்தகுமோ? டெர்து காட்டின மாத்நிரைபாற் பாவத்தைப் படிப்பித்தபின்பு சொல்லிக்காட்டின சிபரயங்களைப் புண்ணியத்தைப் படிப்பித்தாலுமாவ தென்னி ஆகிலும் அவனவன் செய்த தன் வினைக்கனவாகப் பலனைக்கொள்வானென்றதனால் நான் செயதைப் பாராமல் நாம் சொல்லிக்காட்டுத் தருவதையிலேவரும் கடக்கப்படிப்பித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம் யுபதேசராவன் சொன்னதாக அந்வேம். ஆகையால் நாடகசாலை உபதேசியாவது உணர்குப்போதுமல்லையோ? இராசா வேஷத்தைப் போர்த்து நாடகமாடினவன் காட்டும் பறக்கோலுக்கு சொல்லுபுள்ள வ்வாத வசனமுமெண்ணியவனிடையிலும் வறியோலுபிலும் பாரார்களென்றதுபோல நீயும் பாவியிலும் டறத்துக்காட்டும் உபதேசி வேஷமும் டறத்துக்கொல்லும் டவத உணர்ச்சிகளும் பார்த்துப் பார்த்துக் சொல்வாய். ஆகிலும் நாடகசாலை இராசாக்க் கற்பித்ததை எண்ணிக் கேட்பாரில் இடென்றதுபோல உன்னோடொவ்வாமல் நீயுட் சொல்லும் உணர்ச்சிகளை அதுசரிப்பாருண்டாமோ? ஒரிருவது அதுசரித்தாலும் உணர்கொரு பன்னுண்டோ? டதிராப்பி பிறந்த கத்தரைத்தேகுருவிராகக்கன் ஒருசெல்லுமடத்திற் சென்றபோது பெத்ததெமென்னும் ஊசிரிற் கத்தர் பிறப்பார். அங்கே போக்கனென்று டலசாஸ்திரிகன் அவர்களை அனுப்பினதொழியத் தாங்கள் கூட ஆண்டரைக் கண்டு உணர்ச்சிப்போலுக்கொள்ளோ? இல்லை. அப்படிப்பட்ட உபதேசிகன் எவர்க்குஞ் செய்தவமொரு சத்திரான் மற்றப் புண்ணியனைப்படிப்பித்த ஆண்டவர் பாத்தத்திற் செரும் வழியைக் காட்டியவர்களை அனுப்பினதொழியத் தாங்களே வேற வழியோய் மோட்சத்தலே சேர ஆசையல்ல தவர்களைப்போலத்திரிகிராக்கன். இத்தற்கு அந்செய்தலுடனென்பார் நோமாபிரியருக்கு எழுதின திருபத்தி ஊண்டாம் அதிகாரத்திருபதாய வுணர் தவச்சிற் சொல்லுனதை வருவக் கேட்க்கெவிலாக்கன். அதாவது அல்லாதவர்களைப் படிப்பிக்கறவனுள்ள திரியோரை கடத்தகறவனுனே வேதத்தினுண்பையையும் ஞானப் பாதையையும் கைக்கொண்டவனுனேயென்று மனதிலெண்ணிக்கொள்ளாயலவோ? ஆகிலும் மற்றவர்களைப் படிப்பிக்கறவனுனே உண்ண நீ படிப்பியாதிருப்பதென்னா? திருடாத்தெயுக்கனென்ற யிப்பு நீயே திருவனானேன். புறக்கையாகாதென்ற மன்பு நீயே அதிலே விருவனான். பொய்யான தேவர்களை வேறத்த பின்பு நீயே அத்தத் தேவர்களுக்கேற்றவிதம் ய் கெட்பாடுனான்? சத்திய வேதத்தைக் கைக்கொண்டாயென்று உண்ணப் புகழ்த்துகொண்டபின்பு நீயே வேத கந்தனை யையிற் ஆண்டவருக்கு இவ்வுழ்ச்சி வினவிப்பானேன்? உன்னிலவ்லோ அருஞ் னிகள் ஆண்டவர் திருநாமத்தைத் தூஷணிக்கொள்கொன்றா. அவனவன் இத்த வசனம் அந்செய்தலுடனென்பருக்கெழுதினதாவெண்ணிச் சத்திய வேதத்தின் மேல்மையைக்காட்ட உபதேசியாய்த்தானே ஆண்டவரால் வறையிடுப்பிட்டிருக்கத்தலான இவ்வுழ்ச்சி கவித்த வேதத்துக்கெழுச்சி தூஷணம் வந்தாந்நனக்கு வரும் ஆக்கனெடுவவனவென்று தன்னுலகுமொருநின்றிப் பார்க்கக்கடவன்.

பேசுந் தாய்த் தேயு கவிசேஷம் டும். அந்காரம் யகம் வசனத்திற்றருவுனமபற்றன்படியே தெவகண்டி மிருடல கலவொருக் கத்தெய்தானே நடந்து மற்றவர்களையும் அப்படி கடக்கப்படிப்பித்தவன் மோட்ச ராச்சுடத்திற் பெரியோனென அப்படுவான். அவனவன் நடத்துகாட்டின தருடமாத்தரை மற்றவரிடத்திலுமே விதாய்த் தருடம் வினதற்குத் தம்முறைமையாருமொவற்றிற் சொல்லுனதைக்கொண்டு காண்பாட்டே. ஆகிலும் கேடுறகு நியாயத்தைப்பற்றியுத் தன்னல்லொருக்கம் புறத்தியாரைக் கையிலேற்ற நல்லுமென்று சொல்லக்கடவோம். அதேதென்திற் பலமுறை பிதனூல சொன்னபடி இத்தத் தலேதொழிற்றெடும் பலன் மோட்சகையிலேற்றலாமென்றகைவில ஆண்டவராலொழிய மனிதர் பெலத்தாலகடத்தரும பலனல்ல. ஆனால் ஆண்டவர் தாடுமுடிக்கத்தக்க கருமத்தென்றும் தமதவல்லாத தயவியிலு அடித்த தாமாக முடியாமல் அதற்குமவியத்தனக்கையிடுபோல உங்கனத் தெரிந்தகொன்னத் தருவுனமார, ஆகிலும் தொழில்க

ருக்கெல்லாமெத்தனமுதவாதல்லோ? ஒவ்வொரு தொழில் தயமித்த கருமத்தக்குரியதாயில் அதற்குவே புதவுமொழிய மற்றப்படியல்ல. அப்படியெண்ணுவெட்டிப் பரிபிட புதவு மெத்தனப் பகைவரைச் செய்கொள்ளவுதவுமொவென்ன கிலத்திற் பயன்துக்குதவுக் குறிரை கடலைக் கடக்கவாருமொவென்ன, திலத்தைத் தீயுழங்கொழு ஒவ்வேறி டெழுதாமொவென்ன, திதிப்படியாக் உபதேசித்தொழில் கியமித்த கருமம் புண்ணியமொக்கறையாக் கொன்ன அதற்குதவுமெத்தனக்காலும் புண்ணிய சம்பத்தமாக வேண்டெல்லோ? தென்கீத தண்ணீரொழிபச் செற்றநீர் அருகு வாங்கத் தகாமையாற் பலவகைப் பாவத்தாலும் மனையேருக்குப்பட்டிருக்க மற்றவர்களைக் கருவிச் கத்தராக் குவாயோ? கருகெருப்பு உணக்குள்ள குட்டையா திறவல்லதல்லாமையாற்பலதயவாகையாலுன்னமே கட்டு வெத்திருக்க மற்றவர்களைப்பாற்றித் குளிர்பிச்சத்தருவாயோ? ஆண்டவர் புதுமைசெய்யச் சித்தாரா, கடலேநிழம்பெறவும் கருச்சி உயிர்தாவும் கெருப்பிடுகரிடவுஞ் செய்வ வல்லவர்தானே. ஆகிலும் தாமே வறையிற்றுறைமை தப்பாயல் எல்லாத்தையும் கடத்திக்கொண்டிரும ய்கயாதையப்பார்க்கில் நீயேபாவிபாநூற் புதுமைபிச்சி உண்ண்கொண்டு புண்ணியவாக்கனக்கவும் மாட்டார். நீயே கரத்தக்குரியபுகு கடத்தால் உண்ணக்கொண்டு புறத்தியாரை மோட்சத்திற் சோக்கவும் மாட்டார். உன்பாவமே உணர்குக் கேட்கவத்திரவிரமற்றவர்க்குக் கேடாம் உன் புண்ணியமே உணர்குப்பவனத்தருவதத்தவிரப் பிறர்க்கும் பலனுடே. அப்படியல்லவோ கொடியத நீட்டி வளர்ந்தமாமே தகுத்துத்தருக் குளிரிழனுங்கிழேயெற்ற விழுகு பட்டகேடு மய்விரண்டும் தனக்கல்லாத தனமேற்படந்த கொடகளுக்கும் உண்டாம். ஆகையாற் புறத்தியாரைக் கையிலேற்ற உன்னல்லவோ முக்கமே உத்தமவற் பெய்பதற்குச் சத்தெகமில்லை. பின்னையும் மற்றவர்களைக் கையிலேற்றவியிற் லமாட்டியுள்ள கருமமென்று முன்னே காட்டினும் இப்படிப்பட்டபெருமை மாட்டியையடைய ஆண்டவர் தனக்குக்கத்தர்க்குக்கல்லவோ விசேஷமாய் உதவிசெய்வார். நீ அவருக்காதலைய் நடத்தால் உபதேசி பெயரகடத்தாலும் உபதேசித்தொழிற்சேற்ற வரிசையும்பெருகையும் இங்கே முதலாயகடையமாட்டாய். அவனவன் தன்னை பெய்க்கெவிலாட்டாம். எவ்வவவதிகம் புண்ணியத்தில் ஆண்டவரைபண்ணு அவர் திருப்பாதம் அடுத்திருப்பீரெனோ அவ்வவவதிகம் உங்கள் தொழிலினுற் புறத்தியாரையும் அவர் பாத்தத்திற்சோக்க விரியராவீரெனப்பது சத்தியத்தானே. நதுவ தெனியமனதில் எண்ணித் தேறி உங்கள் ஆத்துமத்திற் மேலும் மறா ஆத்துமத்திற்மேலும் இவ்வுழ்ச்சி க்கன் மோட்சகையெற்றவர்க்குப் பல்லொருக்கமே அவர்களுக்கும் கையிலு வந்த வறியென்றது புறத்தியாருக்கும் உங்களுக்கும் திடீரெனமாவதத் தொழியாத கேடு வருவிபாதபடிக்கு உபதேசித்தொழினுக்கெவ்வாத வொருக்கத்தை விட்டு மற்றவர்களினும் விசேஷமாய் உத்தமமுறையால் நாளுக்குநாள் அதிகமே புண்ணியக்கவில வளர்த்து கடக்கப் பிரயாசுபட்ட கெவிலாக்கன்.

எம் அதிகாரம் முற்றிப்பெற்றது.

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE. CHAP. VIII.] Voice and Language; Vocal imitation and Ventriloquism.

The mocking bird has the most extraordinary musical talent of any of the bird kind. Its own natural song is charming, and besides this, it can imitate the note of every other kind of bird, and even the domestic fowls. He is a lively creature and seems to enjoy the sport of quizzing the other birds. He will call the little birds around him by imitating their notes, and then frighten them half to death by screaming like a hawk or eagle.

9. The mocking bird has its scientific name, *polyglottis* from its very peculiar power of moving the larynx, and thus imitating any note or sound it chooses. There have been instances of this wonderful power among men. A few persons have, by long practice, been able to imitate

கணக்குவினாவுற்றுவிலை.

Answer to an Arithmetical Query proposed in No I. Vol. III.

மிஷன்களம்பொருத்திய முகாமைத்துவர்களே, உங்களுடையதாரகை மூன்றாம் புத்தகம் முதலாஞ்செனிகை (ய) புறத்திற் கண்காண்கும் அநாமப்பலம் தியாகராயன் என்பவர் வினா விட முத்துக்களுக்கு வினாவினாவினா.

முத்துமாயிற் கொத்திருத்தமுத்து (யது) அதில் முதலாம் முத்து ஒருவராக இரண்டாம்முத்து இரண்டாவராக இவ்விதமாக வினாயேறிக் கடைசியானமுத்தின்வினா வராகம் (யது) இவற்றைப் பிள்ளைகள் (ய) பெருந் தலைக்கு (ய) முத்தாகவும் வினாயுந் சுவருக்குந் சரியிருக்கப் பரித்துக்கொண்ட வேண்டுமென்பதற்கான.

அதெவ்விதமெனில், அத்தமுத்துமாயியில் முதலில் (இய) முத்து க் கடைசியில் (இய) முத்துமாக ஒருவருருவாக உருவி எடுக்கச் சுவருக்கும் முத்தம் வினாயுந் சரியாயிருக்குமென்றறித்தகொண்டவும். இத்தமுத்துமாயிமென்னவெனில், முதலாம் முத்துத்தொடுத்து (இயம்) முத்துவரைக்குமுன்னவிலு வராகம் (ஆதாண்டு) கடைசியுத்திவிருத்து (கதகாடும்) முத்துவரைக்குமுன்ன (இய) முத்துக்கும்வினா வராகம் (சாகுஅதுவாண்டு) ஆக (ய) முத்துக்கும் வினா (இய) முத்துக்கும்வினா வராகம். இதவே ஒருபிள்ளைக்குடைய பருதி. மேற்படி (இயம்) முத்துத்தொடுத்த (யம்) முத்துவரைக்குமுன்ன (இய) முத்துக்கும்வினா வராகம் (கதகாடும்) (கதகாடும்) முத்திவிருத்து (கதகாடும்) முத்துவரைக்குமுன்ன (இய) முத்துக்குடையிலு வராகம் (சாகுஅதுவாண்டு) ஆக (ய) முத்துக்கும்வினா வராகம் (இய) இது மற்றப்பிள்ளைக்குருடைய பருதி. இவ்விதமாக கணக்குக்கூட்டுகில் மற்றவர்களுக்குச் சரியாயிருக்குமென்றறிபவும்.

கொருமடி கண்ணாத்தெருவில்
தயாசைகூட, மாசெ. ம. உகதீ.

F. SILVA
PADRUPULLAY.

To the Editors of the Morning Star.

Batticaloe, 24th December 1842.

A few months ago about 30 Roman Catholics, besides children here at Batticaloe renounced Popery and embraced the faith of Protestantism. The Roman Catholic Priests at Colombo hearing of this sent here one of their Priests about two months ago. Now from the domineering of this Priest we the new converts and other Protestants of this place suffer much persecution, which persecution arises from his strictly enjoining upon his people not to speak to those that have already abandoned Popery and embraced true Christianity, nor to have any connection with them either by giving or receiving of them; by buying or selling, by attending their funerals or weddings; or by inviting them to theirs and threatening severe punishments in case they disobey his orders. Besides, when the Catholics see us on the public roads and streets they abuse us in a most disgraceful manner, and degrade us by using many opprobrious epithets, and at nights they disturb us by throwing stones at our houses, and shooting at them. These are the benefits that result to us from the Priest's coming to the place.

Will you therefore, Mr. Editor, through the medium of your valuable Periodical inform us how this evil can be remedied. Your's

A number of persecuted Protestants who have renounced Popery.

Remarks.—If the parties complained of offer personal violence to the complainants they are amenable to the civil courts, and on conviction thereof, would no doubt be suitably punished. If the grievances are of a nature that the Court cannot recognize, we know no better remedy for the evil than patience and meekness. This is in accordance with the precepts of our divine master, Matth. v. 10, 11, 12, who there promises a blessing to those who suffer for righteousness' sake. See also 1st. Peter ii. 20, 21; iv. 12-16, 19.

பத்திராதிபர்களே உங்களுக்குப்பயம்.

மட்டுக்களப்பு ககரிலே இற்றைக்குச் சில மாதத்திற்குமுன் பிள்ளைகள் தவிர ஏறக்குறைய கல் சனமட்டுக்குப் பாப்பு மதத்தை விட்டுப் புருடெஸ்டாண்டிவினா மெல் மாகத்ததைப் பற்றியிருக்கையில், கொழும்பிலிருக்கும் ரோமாயேதக்குருக்கன்மார் அத்தைக்கேள்விப்பட்டு இவ்வுருக்குத் தங்கெடுவாருவரை இரண்டுமாதத்திற்குமுன் அனுப்பினார்கள். அவர் இவ்வுரு வந்து சென்றுத் தரைத்தனத்திறுந் குணப்பட்டவர்களைய காணும் மற்றம் புருடெஸ்டாண்டு கிறிஸ்தவர்களும் வெகு உபத்திரவப்படுகிறோம். அடுத்தபடியென்றால், பாப்பு மதத்தை விட்டுக் குணப்பட்டவர்களுடனே தமது சபையார் பேசவாருதல் மாதொரு கொள்வனவு

விற்பனவு கொடுக்கல்வாக்கல் சாவுவாழ்வு மற்றத்தக் கருமங்களுக்கெக்திவ் உடவுக்கூட்டிக்கொள்ளப்பட்டுதென்றும்,

இக்கட்டை மறுத்தால் பல தண்டனைக்கேதுவாவார்களென்றும் கிருபிக்கப்பட்டதமன்றிப் பாப்பு மதக் கிறிஸ்தவர்கள் நம்மைத் தெருக்க வீதிகளிலே கண்டாற்பலவிதமாக நித்தித்து அவரைப்படுத்திகொள்வர். இராத்திரிகாலக்களிலே வீடுகளிற் கலால் நித்தம் வெகுசுட்டிம் கம்மைக் கலக்கப்பண்ணுகொள்வர். இவைபெல்காம் ரோமான் குரு இவ்வுருக்கு வந்ததினாலே நாம் அகடமி கம்மைகளாயிருக்கின்றன. ஆதலால் நமது சேபத்திரதபாக்களே, இவ்வவதியினின்றும் நீக்கல் ஓர் கற்புத்தி அடுத்து உரும உங்கள் உத்தம சஞ்சிகையிற் கற்பிக்க விண்ணப்பஞ் செய்க்குமென்பது உபபடிக்கு, பாப்புமதத்தை விட்டுக் குணப்பட்டவர்க்காக இடைஞ்சற்படுவ் கிறிஸ்தவர்கள்.

பத்திராதிபர் குறிப்பு.

இதிற் காட்டப்பட்ட சனங்கள் மற்றத்தந்தவர்களுக்கு ஏதாரும மோசஞ்செய்ய திண்த்தார்களேயானால் அவர்கள் கொட்டாரார் மருத்த ஆக்கிப்படுவார்கள். இது கொட்டாராரிக்கக் கூடிய காரிய மல்லாதாப்பாலும், மத்தேயு. இ. அதி. யலக. ௨௩௩. வசனங்களிற் உறிய பொறுமையுத் தாமதமயுமெல்லாமல் வேறமருத்திலு அவவி—த்திற்கிறிஸ்தாதர் சொல்லுதென்னவெனில். நீதிபினிமித்தத் துன்பப்படுமவர்களாய் வாத்தையடைத்தகொள்ளுவார்கள். க. பேதுரு உ.அதி. ௨௨—௨௪ வசனங்களையும், மேற்படி. ௪. அதி. ௨௩. ௨௪. ௨௬. வசனங்களையும் பாருக்கர்.

MESSRS. EDITORS,

If Mr. DEWASTUDINADEN's student will carefully search in Pincock's Murray he will find the following, which, if I mistake not, will answer all his queries, viz.

The neuter pronoun it is sometimes employed to express the subject of any discourse or inquiry: as, "It happened on a summer's day;" "Who is it that calls on me?" See under Rule V.

Respectfully yours,

Madura, 22d April 1843.

முத்துச்சு. மி.

To the Editor of the Morning Star.

Sir,

When I left Jaffna many of my friends requested me to communicate to them the state of the climate, &c. of Manaar, and as it is advisable that I send the letters directly to you for publication in your valuable and extensively circulated Periodical it will thereby reach their hands and I would fain hope that it will also be interesting to the other subscribers of the Star

The climate of Manaar is very unhealthy, especially at this season, and acts injuriously on the constitutions of both Europeans and Natives. The soil is sandy and sterile. Good drinkable water can be procured with difficulty as it is brought to the town for sale from a distant place and yet the water is not so good as in Jaffna.

Provisions are dear and scarce; as may be imagined, fish can be got in abundance; fowls rarely. The people entirely depend upon Jaffna and other countries for cloth, rice, loaves, plantains, oranges, beetle, arekanut, and other supplies.

The common disease prevalent in this place is fever. During the late epidemic the disease was found in every house; and in some cases the members of a family were seized with it one after another till the whole were swept away. The mortality from the 1st of January to 31st of March 1843 in the eastern Division only, was 350, as I have collected from authentic sources. The people speak as much of the mortality in the western Division.

Manaar is divided into eastern and western divisions. The inhabitants are mostly Roman Catholics and Mahomedans. Few Protestants and heathens are stationed here and there. A Catechist, a native youth of this place, is stationed here who holds service on Sundays in the Court House, where I had once the pleasure of attending. The service consisted in reading a portion from the Common Prayer and 2 Chapters out of the Bible. The congregation were composed of 5 members including myself and the Catechist. On inquiry among the European descendants and natives they have manifested a wish to have a missionary among them; and when I consider that this place is not so insignificant as is thought by many and that several families who profess Protestantism reside here, I am astonished that this station is not thought important enough for the residence of a missionary. The people are happy to receive tracts and portions of the Scriptures.

The Government school was opened at this place on the 1st of April. A few of the boys who had expected to attend the School died of fever within the last three months. The average attendance of the boys is 25, of whom five or six can read a little and the rest are mere beginners. The school at present meets in a room at the Cutchery but soon will be removed to a more spacious Bungalow which is now undergoing active repairs for the purpose, when a larger attendance is expected.

By giving a timely insertion of this letter in your popular Journal, you will greatly oblige

Your most obedient and humble servant.

Manaar, 20th April, 1843.

W. LADD

கிறிஸ்துமதம்.—CHRISTIAN.

RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson, Esq.

SELF-EXAMINATION.—Never go to bed before you have called yourself to an account for all the actions of the past day; nothing will contribute to your spiritual advancement more, than this method, seriously and impartially performed. The seeds of vice will hereby be hindered from taking deep root in your heart and evil habits will never be able to prevail upon you. Recollect as much as you can of the thoughts, words, and actions of the day past, and inquire whether you have not had vain, unclean, or revengeful thoughts? Whether you have resisted them or have voluntarily indulged them, and consented to them?

As to your *words*: whether you have been guilty of evil speaking, or have indulged in passionate and angry expressions; or, by falsehood, have imposed upon others, or have uttered any profane, immodest, or provoking speeches?

As to your *actions*: whether you offered your first thoughts to God when you awoke? whether you rightly performed the duties of closet meditation and family prayer? Whether you have been diligent and honest in your business? Whether you have sought to please God in your ordinary actions? Whether, during your business, you offered short aspirations for his blessing? Whether you have said grace at your meals? and whether modesty and temperance have always accompanied them? Whether, in conversing, you have avoided vanity, detraction, and pride? And whether you have taken care to govern your passions, and to make your discourse useful and profitable? Whether your diversions have been moderate and innocent? If you have received any particular mercies, whether you have been thankful? If you have had leisure, how you have employed your time? Whether in doing good to others, or improving yourself, by reading practical books on religion? Now thus by recollecting the whole time, and the manner of spending it from our rising till our going to bed, to which purpose, a very few minutes before our evening devotions will suffice, we shall very easily be enabled to answer the preceding questions; so that we may heartily beg God's pardon for those sins we have been guilty of, take firm resolutions of avoiding them for the time to come and show ourselves thankful for those blessings he has bestowed upon us.

நற் கோதனை.

நான் முழுதும் நீங்கள் செய்துகொண்டவைகளுக்காகக் கணக் கொப்புவிக்கமுன்னே ஒருக்காலும் படுக்கைக்குப்போகாதேயுங்கள். இவ்விதமாய் நீங்கள் பத்திரமாயும் வாரபட்சமியன்றியும் நீங்கள் செய்வீர்களேயாகில், இதைப் பார்த்திலும் வேறொன்றும் உங்கள் தேவபத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஏற்றதாயிருக்கமாட்டாது. திடையின் வித்தகன் உங்கள் இதயத்திலே வருகின்ற படி இப்படிச் சீர்துக்கிப் பார்த்தலே தடைபண்ணுகிறதாக இருக்கும். மேலும் கேட்ட பழக்கங்கள் உங்களை மேற்கொள்ளாமலிருக்கும். உங்களார் உபயவசு சென்றுபோன காலில் நீங்கள் எண்ணினவென்கிறதையும், பேசின பேச்சையும், செய்த செய்கைகளையும் பற்றி கினைத்து அவைகளுள் மாய்கையும் அகத்தமும் அல்லது பழியாக்குத்தன்மையினையுடன்தான் எண்ணங்களும் உங்களுக்குத் ததிலையோவென்றும், அவைகளுக்கு விரோதமாய் எதிர்த்து தின்றீர்களோவென்றும், அல்லது மனதாழ்வு மூடக்காரல் கொடுத்த அவைகளுக்கு இடங்கொடுத்தீர்களோவென்றும் பார்ப்பீர்களாக.

நீங்கள் பேசிக்கொண்டபேச்சுக்களைப் பற்றி யாதொருவிதமாய்ப் பொல்லாப்பென்று சொல்லப்பட்டதக்கோபமான அல்லது துவிசச்சையான பேச்சுக்களைப் பேசி, அல்லது மறபெயர்க்குப் பேசினாலென்றும் பொய் சொல்லித் தகாத மரியாதை கேட்டகோபவார்த்தைகளைப் பேசினதற் குற்றமுன்னவர்களாயிருத்தீர்களோவென்றும் பார்ப்பீர்களாக.

நீங்கள் செய்துகொண்ட செய்கைகளைக் குறித்து நீங்கள் படுக்கையைவிட்டு நுழைந்தபோழுது, உங்கள் மனதில் உண்டாகிற முத்தவெண்ணங்களைப் பார்ப்பானுக்கென்று நேர்த்துவிலக்கீர்களோவென்றும், உங்கள் செயலீட்டினதஞ் சமுசாரத்தினதில் கடைமைகளைச் செய்வவையாகச் செய்தீர்களோவென்றும் உங்கள் வேலையாலும் உத்தமமாயுஞ் சாக்கரையையுமிருத்தீர்களோவென்றும், உங்கள் வாழ்க்கையான காரியங்களில் பராபரனைப் பிரியப்படுத்த நாகுனீர்களோவென்றும், உங்கள் வேலை நேரத்தில் அவருடைய ஆசீர்வாதத்திற்காக அவரைப் பார்த்து உண்மையுள்ள

வேண்டிக்கொண்டீர்களோவென்றும், உங்கள் சாப்பாட்டை இந்தத்தனாக நீங்கள் அவருக்குத் ததிகொடுத்தீர்களோவென்றும், சாப்பிடும் வேலையில் மட்டுமேயாதையாயிருத்தீர்களோவென்றும், உங்கள் சம்பாஷணைகளில் மாய்கை, மனவிரூக்கு, அகத்தை முதலானவைகளை விட்டுப் பேசினீர்களோவென்றும், உங்கள் குறையுள்ள ஆளுகிறதற்கும், நீங்கள் பேசுஞ் சம்பாஷணைகளை உபயோகமாக்கும்படிக்குத் தென்குத்தீர்களோவென்றும், உங்கள் வினோத விஷயங்களுக்கில் மட்டுக்குற்றமில்மையாயிருத்தீர்களோவென்றும், உங்கட்குள்ளுக்கெல் கிடைத்தவேலையில் நன்றியறிதலுன்னவர்களாயிருத்தீர்களோவென்றும், உங்களுக்கு நேரக்கிடைத்தவேலையில் தேவபத்திரத்தான புத்தகங்களை வாசித்த உங்களைத்தானே தேறப்பண்ணிக்கொள்ளப் பிரயாசப்பட்டீர்களோவென்றும், அல்லது மறபெருக்கு நன்மைசெய்தீர்களோவென்றும், அல்லது உங்களுக்குக் கிடைத்த நேரத்தை என்னவிதமாய்ச் செயலுத்தீர்களென்றும் பார்ப்பீர்களாக. இவ்விதமாய் முநேரத்தையும் நாம் எவ்விதமாய்க் காலமே தொடுத்தப்பொழுதுபடுமட்டும் செயலுத்தீராமென்பதைப் பார்ப்பதினால் மெற்கூறிய கேள்விகளுக்கு நன் மறமொழிகொடுக்க நாகங்கள் தகுதியற்றவர்களாயிருக்கின்றதும், நாகங்கள் செய்துகொண்ட பாவத்துக்காகப் பராபரனிடத்திற் பொறுதியை மனதாக்கேட்டு இனிமேலும் இப்படிப்பட்ட பொல்லாப்புகளைச் செய்யமாட்டோமென்று எண்ணியபண்ணி எங்களுக்கு நந்த ஆசீர்வாதத்திற்காக நாகங்கள் நன்றியறிதலுன்னவர்களாயிருக்கும்படிக்கும், நாகங்கள் போதுமான பெலனுற்றவர்களாயும் இருப்போம்.

Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity.

The Righteousness and Justice of God.

"All his ways are judgment: a God of truth, and without iniquity; just and right is he." Deut. xxxii. 4.

"Righteousness and judgment are the habitation of his throne." Ps. xcvi. 2.

"The Lord is righteous in all his ways, and holy in all his works." Ps. cxlv. 17.

"I am the Lord, which exercise loving kindness, judgment and righteousness in the earth." Jer. ix. 24.

"All thy commandments are righteousness." Ps. cxix. 172.

"Justice and judgment are the habitation of thy throne." Ps. lxxxix. 14.

"He shall judge the world with righteousness and the people with his truth." Ps. xcvi. 13.

நீதி—நியாயம்.

அவர் வழிகெல்லாம் நியாயம். அவர் நியாயக்கேடுல்லாத உண்மையுள்ள பராபரன் அவர் நீதியுஞ் செம்மையுமானவர். இ. மோசே. கஉ. ச. [சங். கஉ. உ.

நீதியும் நியாயமும் அவருடைய இராசாசனத்தின் மூலமானது. கத்தர் தமது வழிகெல்லாம் நீதியுன்னவருஞ் தமது கிரியைகளிலெல்லாம் கிருபையுன்னவருமாயிருக்கிறார். சங். ஈசு. வச.

நாம் பூமியிலே கிருபையையும் நியாயத்தையும் நீதியையுஞ்செய்திற கத்தர். ஏரேமி. க. உச.

உமது கற்பனைகெல்லாம் நீதி. சங். ஈவக. ஈவஉ.

நீதியும் நியாயமும் உம்முடைய ஆசனத்தின் அலகிபாரமாயிருக்கின்றது. சங். அக. வச.

அவர் பூமியை நியாயந்தீர்க்கவருகிறார், பூச்சுக்காத்தை நீதியாகவுஞ் சனசனங்களை யுண்மைபாகவும் நியாயத் தீர்ப்பார். சங். கக. வக.

நிரான ஐகவரிப்பதைப் பார்த்து எதிர்த்தியே தெரிந்தகொள்ளப்பட்டதக்கது. வெண்ணியையும் பொலியையும் பார்த்ததையே ஸம்.

தாழ்மைக்குக் கத்தருக்குப் பயப்படுதலுக்கும் வரும் பலன் ஐகவரிமும் மகிமையுஞ் சேவனுத்தானே.

வாலிபன் கடக்கவேண்டிய வழியே அவனை யுட்படுத்தி; அப்பொழுது அவன் கிருபையையும் அந்தை விடாதிருப்பான்.

ஐகவரியவான் தரித்தாரை ஆளுகிறான். கடன் வாங்கினவன் கடன் கொடுத்த மனுஷனுக்கடிமை.

அநியாயத்தை விதைத்தேவன் வருத்தத்தைஅறப்பான் அவனுடைய உக்கிரத்தின் மீறாது ஒளியும். நீதிமோசு. க. ச. க. எ. அ.

பிரபுக்கள் சங்கம்.

இத்திரை மூ உஅ தி— வெள்ளிக்கும இராத்திரி வண்ணக்
சிலம் மந்திரமிடக்கிலும் வாழும் மகாகனம்பொருத்திய பிரபுக்
கள், அம்பலவாணத்தையவர்களை ஊர்காவற்றறைக்கு நீதவா
னாக நீருயித்தலின்பொருளுண்டான சந்தோஷ சம்பூரணத்தைப்
பற்றி எங்கள் தியுத்தமத்தவ மகத்தவத்தலிய கவர்னர் அவர்
சுருத்தொரு புகழ்ச்சிக்கடாவி எழுதும்படி வந்துகொண்டேனே
யில, தமிழ்வேத தேசிகராய், சந்திரசாத பூசகராய், வேதாந்த
லிப்பன்சராய், பெய்ஞ்ஞான சந்திரசராய், திவ்விய தேசிகரே
சுத்தொலும் சுப்பிரமணியக்குருக்கல் அருளுசலக்குருக்கலவர்
கள் அச்சங்கத்திடதியாயும், மல்லாகம் பொத்தாநிக அம்பல
வாணர் சரவணமுத்தப்பிரபு அவர்கள் சங்கத்திராபுமிருந்து ச
ங்கத்தை நடத்தினார்கள். அவரிடத்திலவந்து கூடினபிரபுக்கள்
ஏறக்குறைய இவ் பெருக்குண்டு.

சங்கமயப்பள்ளிக்கூடம்.

உ. புத்தகம் உலம். சஞ்சிகையில “ஆதிசாராயணசெட்டியா
ர் சிவப்பிரகாசம்” என்கையொப்பமிட்டுச் சைவசமயம் விளங்
குமபொருட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த பக்கிச்சுடத்திற்கும், இன்று
மலர்நானே உடம் சஞ்சிகையிற் சொன்ன அச்சுக்கூடத்துக்கு
மென்னை சம்பலித்தென்றெருவர் விருவெருர். இதனாபித்தை
த் தலாம்பரமாயிந்தவர்கள் அதற்கு மாறத்தவரு கொடுக்கட்
டும்.

SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

Public Meeting.—We are informed that a meeting of respectable natives was convened at the rest house in Wannarponne on Friday P. M. the 28th ult. for the purpose of expressing their obligations and gratitude to the Government for its late appointment of Mr. Ambalavanan to the office of District Judge of the Islands, as mentioned in our last No. About 50 persons were present. Mr. Supramaniam Aroozasalam, a priest of the Sivan temple, was elected president, and Mr. Ambalavanan Saravanamootoo, Notary, was requested to act as Secretary. The Secretary read an address which had been prepared, expressive of their feelings, which was unanimously adopted by the meeting. It was then resolved, that after being circulated among the people for signatures, a copy should be transmitted to His Excellency the Governor, and also to Her Majesty the Queen.

Siva School at Wannarponne.—A Correspondent inquires, what has become of the school “for the defence and propagation of the Siva religion,” mentioned by a correspondent in No. 20, Vol. II. of the Star, and also what are the prospects of the *Printing Press* promised by the same Correspondent in No. 22, Vol. II?—Perhaps some one acquainted with the facts can answer.

Warning to the licentious.—A rich and respectable native was lately sentenced to 2 months' imprisonment with hard labour, and bonds for good behaviour for 10 months afterwards, for having insulted one of the girls of the Varany Female Boarding School.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Parliament.—Sir Robert Peel has announced that no further change in the existing Corn Law is contemplated at present.—The thanks of both houses of parliament were unanimously voted to the Naval and Military forces engaged in the recent operations in China.—Thanks were also voted to the Governor General of India, and to the military forces engaged in the late operations in Afghanistan.—Sir Robert Peel in reply to some remarks made by a member on the North western boundary of the United States, said, the disposition of the American Government should not be inferred from the speech or bill of a member of the Senate. Friendly communications were now passing between the two governments on the subject.

The late gales.—In our paper of the 28d March, it was mentioned that the British Islands were visited on the 13th January by a dreadful hurricane, involving a great sacrifice of life and property.—From papers received by the last mail, we learn, that the number of vessels lost during the hurricane was about 180; the number of persons who perished with them 453. The value of the vessels and cargoes have been roughly estimated at £385,000. About 60 wrecks occurred on the three days following the 13th, involving losses to the amount of £240,000 making a total loss of £825,000.

Trial of M' Naghtan.—M' Naghtan, the assassinator of Mr. Drummond as mentioned in our paper of March 23d, has been tried for Murder and acquitted on the ground of insanity.

Passengers to India by Steamers.—104 passengers have left South-

ampton by Steam for India this year, while during the same period of last year the number did not exceed 127.

Education and Religion.—At the recent opening of the Collegiate Institute in Liverpool, the right Hon. W. E. Gladstone, vice President of the board of Trade, delivered the inaugural address. In the course of his remarks he uttered the following valuable sentiments; which we take liberty to commend to the attention of the friends of education in this country.

“He firmly believed that religion should be included in the matter of education, and not only that religion should be one item among many, one head in the long catalogue of accomplishments, but that it should be the ruling and pervading principle, the principle to which all others were to be subordinate, and with respect to which, all the foundations of an institution were to be regulated, and all its ends directed and arranged. It was a great truth, that education to be valuable and to deserve the name, must be religious education, and to be religious must be founded on the definite revelation of God. He believed that if they could erect a system which should present to mankind all branches of knowledge, save the one that was essential, they would only be building up a tower of Babel, which, when they had completed would be the more signal in its fall, and which would bury those who raised it in its ruins. He believed that if they could take a human being in his youth, and make him an accomplished man in natural Philosophy, in Mathematics, or in the knowledge necessary for the profession of a merchant, a lawyer, or physician,—that if with any or all these endowments they could store his mind,—if they could endow him with the science and power of a Newton, and if they had concealed from him, or rather if they had not given him a knowledge and love of the Christian faith, he would go forth into the world, destitute of every thing, that constituted the true and sovereign purpose of our existence.”

Effect of Temperance in Ireland.—It is stated that three-fourths of the spirit retailers in Ireland have been ruined by the progress of temperance habits among the people.

Roman Catholics burning the Scriptures.—From American papers we learn, that at a recent meeting of the Roman Catholics in Champlain, New York, efforts were made to collect all the Bibles that had been distributed among the Catholics in that region. Some persons refused to give them up, but about 200 were collected, thrown into a fire, and burned to ashes.

Greece.—The long expected bankruptcy of the Greek Government has been officially announced. The estimated deficiency for 1843 is 2,906,687 drachms.

Turkey.—The differences between Austria and the Porte are in progress of adjustment by the mediation of the British ambassador.

Egypt.—The mortality amongst oxen throughout Egypt, still prevails.

To the Editor of the “Star.”

SIR,

What Tamil Classics are suitable to be read in Christian Schools and Seminaries?

Yours obediently, JOHN WHITE.

Answer.—We have never heard of a Tamil Classic that was free from false and impure sentiments. We are not enough acquainted with their comparative merits to be able to say which are least dangerous to students.

FOR SALE AT

MR. WILLIAM DE ROOY'S
SUPERIOR MANILLA CIGARS
IN BOXES.

Jaffna 28th April 1843.

அட்டவணை.—CONTENTS.

	புறம்.		
வேதியொழுக்கம்	101	Practical obedience, &c.	101
கூட்டுப்பவர் செய்த பிரப		Abridgement of Good's Book of Nature	102
ஞ்சு தால்	103	Mr. Poor's Letter	103
கேதங்கள்	104-105	Communications	104-105
தற் சொதனை	106	Rules for the Conduct of a Christian Life	106
நீதி—நியாயம்	ib.	Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity	ib.
பஞ்சுதந்திரக் கதை	107	Pancha Tantra Katesi	ib.
பஞ்சாங்கம்—குறள்	ib.	Cural-Panchangam	ib.
புதினச்சுக்கதிகள்	108	Summary of News	109